

§ 20. Wszelkie dokumenty obrotu pieniężnego, dokumenty obrotu materiałami i towarami jak również dokumenty o charakterze rozliczeniowym i kredytowym, stanowiące podstawę do otrzymania lub wydania środków pieniężnych, materiałów albo towarów, podpisują łącznie dyrektor lub osoba przez niego do tego upoważniona i główny (starszy) księgowy lub osoba przez niego do tego upoważniona.

§ 21. Do dokonywania czynności określonego rodzaju lub czynności szczególnych mogą być ustanowieni pełnomocnicy, którzy działają łącznie lub oddzielnie w granicach ich umocowania. Udzielenie pełnomocnic-

twa następuje w sposób przewidziany dla składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych instytutu.

R o z d z i a ł V.

Likwidacja instytutu.

§ 22. Likwidację instytutu zarządza Minister w porozumieniu z Ministrem Finansów i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

113

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 27 października 1951 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Przemysłu Włókien Łykowych.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Instytut Przemysłu Włókien Łykowych, zwany dalej w skróceniu „instytutem“.

§ 2. Siedzibą instytutu jest m. Poznań.

§ 3. Zadaniem instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych w dziedzinie technicznej, agrobiologicznej, organizacyjnej i ekonomicznej, mających na celu postęp techniczny i gospodarczy w dziedzinie przemysłów opartych na surowcach eksploatowanych z krajowych roślin włóknodajnych oraz w dziedzinie uprawy tych roślin.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad instytutem sprawuje Minister Przemysłu Lekkiego.

§ 5. Organizację i szczegółowy zakres działania instytutu określi statut, który nadany zostanie odrębnym zarządzeniem.

§ 6. Ogół dochodów i wydatków instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Przemysłu Lekkiego.

§ 7. Instytutowi przydziela się do wykonywania, planowych zadań środki objęte spisem inwentarza, sporządzonym na dzień 31 grudnia 1951 r.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

114

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 27 października 1951 r.

w sprawie nadania statutu Instytutowi Przemysłu Włókien Łykowych.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) oraz w związku z postanowieniem § 5 zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 27 października

1951 r. w sprawie utworzenia Instytutu Przemysłu Włókien Łykowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-11, poz. 113) nadaje się temu instytutowi statut w brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 27 października 1951 r. (poz. 114).

STATUT INSTYTUTU PRZEMYSŁU WŁÓKIEN ŁYKOWYCH

R o z d z i a ł I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Instytut Przemysłu Włókien Łykowych, zwany dalej w skróceniu „instytutem“, działa na podstawie ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 27 października 1951 r. w sprawie utworzenia Instytutu Przemysłu Włókien Łykowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-11, poz. 113),

§ 2. Siedzibą instytutu jest m. Poznań.

§ 3. Instytut posiada osobowość prawną.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad instytutem sprawuje Minister Przemysłu Lekkiego, zwany dalej w skróceniu „Ministrem“.

§ 5. Instytut ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem, zawierającym nazwę instytutu w otoku.

§ 6. Zadaniem Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych i doświadczeń nad postępowaniem technicznym i gospodarczym w dziedzinach:

- 1) doskonalenia produkcji roślin włóknodajnych i rozszerzenia krajowej bazy surowcowej;
- 2) wstępnej obróbki mechanicznej i chemicznej włókna;
- 3) wykorzystania odpadków i produktów ubocznych.

R o z d z i a ł II.

Dyrektor — Rada Naukowa.

§ 7. 1. Na czele instytutu stoi dyrektor, który kieruje samodzielnie działalnością instytutu i jest za nią odpowiedzialny.

2. Dyrektor zarządza instytutem przy pomocy dwóch zastępców. Zastępcy mają przydzielony sobie zakres prac, za który odpowiadają przed dyrektorem.

3. Dyrektora i jego zastępców powołuje i odwołuje Minister.

§ 8. Do zakresu działania dyrektora należy w szczególności:

- 1) kierowanie całością prac naukowo-badawczych i organizacyjno-administracyjnych instytutu;
- 2) przedstawianie Radzie Naukowej do zaopiniowania projektów planów prac oraz preliminarzy dochodów i wydatków instytutu;
- 3) przedstawianie Ministrowi do zatwierdzenia planów prac i preliminarzy dochodów i wydatków (pkt 2);
- 4) tworzenie w ramach instytutu — za zgodą Ministra — zakładów badawczych i doświadczalnych;
- 5) zwoływanie konferencji i zjazdów naukowych;
- 6) przedstawianie Ministrowi sprawozdań z działalności instytutu.

§ 9. Przy instytucie działa Rada Naukowa.

§ 10. 1. Rada Naukowa składa się z przewodniczącego, jego zastępcy oraz dziewięciu członków, powoływanych przez Ministra na okres lat 3 spośród przedstawicieli nauki i znawców zagadnień, wchodzących w zakres działania instytutu.

2. Przewodniczący Rady i jego zastępca oraz członkowie mogą być odwołani przed upływem kadencji.

3. Dyrektor i pracownicy instytutu nie mogą wchodzić w skład Rady.

§ 11. Do zakresu działania Rady Naukowej należy:

- 1) inicjowanie prac naukowo-badawczych;
- 2) opiniowanie planów prac oraz preliminarzy dochodów i wydatków instytutu;
- 3) wypowiedzianie się w sprawach dotyczących organizacji instytutu;
- 4) rozpatrywanie innych spraw na zlecenie Ministra lub na wniosek przewodniczącego Rady.

§ 12. 1. Posiedzenia Rady Naukowej zwołuje jej przewodniczący.

2. Przewodniczący obowiązany jest zwoływać posiedzenia Rady Naukowej co najmniej dwa razy w ciągu roku kalendarzowego.

3. Niezależnie od obowiązku przewidzianego w ust. 2 przewodniczący obowiązany jest zwołać posiedzenie Rady:

- 1) na żądanie Ministra;
- 2) na żądanie dyrektora instytutu;
- 3) na wniosek co najmniej połowy liczby członków Rady.

4. W posiedzeniach Rady bierze udział dyrektor instytutu lub wyznaczony przez niego zastępca bez prawa brania udziału w głosowaniu.

§ 13. 1. Do ważności uchwał Rady Naukowej konieczna jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy i co najmniej połowy ogólnej liczby członków.

2. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

3. Uchwały Rady może uchylić Minister w całości lub części z urzędu lub na wniosek dyrektora instytutu.

§ 14. Członkowie Rady Naukowej otrzymują za udział w posiedzeniach wynagrodzenie w wysokości określonej przez Ministra w porozumieniu z Ministrem Finansów.

R o z d z i a ł III.

Organizacja instytutu.

§ 15. 1. Komórki organizacyjne instytutu dzielą się na naukowe i usługowe.

2. Komórki naukowe realizują zasadnicze zadania instytutu określone w § 6 statutu, a komórki usługowe wykonują funkcje pomocnicze w stosunku do komórek naukowych, w szczególności zaś załatwiają sprawy: personalne, budżetowo-rachunkowe i gospodarcze.

§ 16. 1. Organizacja wewnętrzna instytutu jest następująca:

- 1) dyrektorowi instytutu podlegają bezpośrednio:
 - a) Dział Planowania,
 - b) Dział Personalny,
 - c) Dział Budżetowo-Rachunkowy,
 - d) Dział Administracyjno-Gospodarczy;
- 2) zastępcy dyrektora do spraw naukowo-badawczych podlegają bezpośrednio:
 - a) Dział Dokumentacji,
 - b) Dział Opracowań Syntezy,
 - c) Zakład Roślin Włóknodajnych,
 - d) Zakład Surowców,
 - e) Zakład Technologii Chemicznej,
 - f) Zakład Mikrobiologii;
- 3) zastępcy dyrektora do spraw naukowo-technicznych podlegają bezpośrednio:
 - a) Dział Szkolenia Zawodowego,
 - b) Technik Inwestycji,
 - c) Inspektor Gospodarstw Rolnych,
 - d) Zakład Wstępnej Przeróbki,
 - e) Zakład Standaryzacji.

2. Instytut prowadzi następujące gospodarstwa doświadczalne:

- 1) gospodarstwo doświadczalne w Pętrowie, woj. poznańskie;
- 2) gospodarstwo doświadczalne w Wojciechowie, woj. opolskie.

§ 17. Wszelkie zmiany struktury wewnętrznej instytutu mogą być przeprowadzane wyłącznie za zgodą Ministra w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

R o z d z i a ł IV.

Zasady gospodarki finansowej.

§ 18. Ogół dochodów i wydatków instytutu objęty jest budżetem państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Przemysłu Lekkiego.

§ 19. 1. Do składania w imieniu instytutu oświadczeń w zakresie jego praw i obowiązków majątkowych wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych osób.

2. Osobami upoważnionymi są: dyrektor, jego zastępcy i ustanowieni pełnomocnicy. Zastępcy dyrektora i pełnomocnicy działają w granicach swego umocowania.

3. Minister ustanawia i odwołuje pełnomocników oraz ustala granice umocowania zastępców dyrektora i pełnomocników jak również może upoważnić dyrektora do samodzielnego składania oświadczeń w szczególnym zakresie.

§ 20. Wszelkie dokumenty obrotu pieniężnego, dokumenty obrotu materiałami i towarami jak również dokumenty o charakterze rozliczeniowym i kredytowym stanowiące podstawę do otrzymania lub wydania środków pieniężnych, materiałów albo towarów, podpisują łącznie dyrektor lub osoba przez niego do tego upoważniona i główny (starszy) księgowy lub osoba przez niego do tego upoważniona.

§ 21. Do dokonywania czynności określonego rodzaju lub czynności szczególnych mogą być ustanowieni pełnomocnicy, którzy działają łącznie lub oddzielnie w granicach ich umocowania. Udzielenie pełnomocnictwa następuje w sposób przewidziany dla składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych instytutu.

R o z d z i a ł V.

Likwidacja instytutu.

§ 22. Likwidację instytutu zarządza Minister w porozumieniu z Ministrem Finansów i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

115

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO ORAZ PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU SKUPU I KONTRAKTACJI

z dnia 4 stycznia 1952 r.

w sprawie zniesienia na terenie niektórych powiatów obowiązku uiszczania opłat za przemiał zbóż w naturze (miarki) oraz obowiązku odstępowania przy przemiale gospodarczym niektórych rodzajów zbóż na rzecz Państwa (odsypy).

Na podstawie § 17 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o planowym skupie zbóż (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 299) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się na okres do dnia 14 lipca 1952 r. na terenie powiatów:

- 1) sulechowskiego w województwie zielonogórskim,
- 2) pasłęckiego w województwie olsztyńskim,
- 3) kieleckiego w województwie kieleckim,
- 4) garwolińskiego w województwie warszawskim,
- 5) szprotawskiego w województwie zielonogórskim,
- 6) jarocińskiego w województwie poznańskim,
- 7) człuchowskiego w województwie koszalińskim

obowiązek uiszczania opłat za przemiał zbóż w naturze (miarki), ustalony zarządzeniem Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 19 września 1951 r. w sprawie wysokości opłat za przemiał gospodarczy oraz w sprawie wolat na rzecz Funduszu Remontów Młynów Gospodarczych (Monitor Polski Nr A-89, poz. 1228 i Nr A-96 poz. 1341) oraz obowiązek odstępowania przy przemiale gospodarczym niektórych rodzajów zboża na rzecz Państwa (odsypy), ustalony rozporządzeniem Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 29 grudnia 1949 r. w sprawie odstępowania przy przemiale gospodarczym niektórych

rodzajów zbóż na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 2, poz. 8 i Nr 28, poz. 263).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą:

- 1) co do powiatu sulechowskiego w województwie zielonogórskim od dnia 1 grudnia 1951 r.,
- 2) co do powiatu pasłęckiego w województwie olsztyńskim od dnia 6 grudnia 1951 r.,
- 3) co do powiatu kieleckiego w województwie kieleckim od dnia 17 grudnia 1951 r.,
- 4) co do powiatu garwolińskiego w województwie warszawskim od dnia 19 grudnia 1951 r.,
- 5) co do powiatu szprotawskiego w województwie zielonogórskim od dnia 22 grudnia 1951 r.,
- 6) co do powiatu jarocińskiego w województwie poznańskim od dnia 24 grudnia 1951 r.,
- 7) co do powiatu człuchowskiego w województwie koszalińskim od dnia 28 grudnia 1951 r.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. *St. Ochab*

Prezes Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji:
A. Mierziński

116

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO ORAZ PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU SKUPU I KONTRAKTACJI

z dnia 7 stycznia 1952 r.

w sprawie zniesienia na terenie niektórych powiatów obowiązku uiszczania opłat za przemiał zbóż w naturze (miarki) oraz obowiązku odstępowania przy przemiale gospodarczym niektórych rodzajów zbóż na rzecz Państwa (odsypy).

Na podstawie § 17 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o planowym skupie zbóż (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 299) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się na okres do dnia 14 lipca 1952 r. na terenie powiatów:

- 1) braniewskiego w województwie olsztyńskim,
- 2) opolskiego w województwie opolskim,
- 3) mińskiego w województwie warszawskim,
- 4) łęczyckiego w województwie łódzkim

obowiązek uiszczania opłat za przemiał zbóż w naturze (miarki), ustalony zarządzeniem Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 19 września 1951 r. w sprawie wysokości opłat za przemiał gospodarczy oraz w sprawie wolat na rzecz Funduszu Remontów Młynów Gospodarczych (Monitor Polski Nr A-89, poz. 1228 i Nr A-96, poz. 1341) oraz obowiązek odstępowania przy przemiale gospodarczym niektórych rodzajów zboża na rzecz Pań-

stwa (odsypy) ustalony rozporządzeniem Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 29 grudnia 1949 r. w sprawie odstępowania przy przemiale gospodarczym niektórych rodzajów zbóż na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 2, poz. 8 i Nr 28, poz. 263).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą:

- 1) co do powiatu braniewskiego w województwie olsztyńskim od dnia 2 grudnia 1951 r.,
- 2) co do powiatu opolskiego w województwie opolskim od dnia 15 grudnia 1951 r.,
- 3) co do powiatu mińskiego w województwie warszawskim od dnia 18 grudnia 1951 r.,
- 4) co do powiatu łęczyckiego w województwie łódzkim od dnia 19 grudnia 1951 r.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. *St. Ochab*

Prezes Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji:
A. Mierziński